

14. nedjelja u godini C

DAR KRALJEVSTVA BOŽJEGA DIJELITI S DRUGIMA

Za evanđelje imamo Lukin prikaz o slanju sedamdeset dvojice da propovijedaju nastup kraljevstva Božjega po Isusovim djelima i riječima. Bilo da ih ljudi gostoljubivo prime te njihovo naviještanje sa zanimanjem prihvate, bilo da se suprotstave, učenici trebaju naviještati: "Približilo se kraljevstvo Božje" (r. 9 i 11). Kad su se vratili, propovjednici su oduševljeno izvijestili da im se i zli duhovi pokoravaju na ovlaštenu spomen Isusova imena. Isus traži da se više raduju što su im imena upisana na nebesima. Ovo je poziv na radovanje ne samo zbog onoga što Bog po nama izvodi nego što je izveo u nama snagom učeničkog hoda za Isusom.

Prvo čitanje (Iz 66,10-14c)

Ovo je proročki poziv na radost nad Jeruzalemom koji se obnavlja, izrečen povratnicima iz babilonskog sužanjstva. Nadahnuti pjesnik prikazuje Jeruzalem kao duhovnu majku naroda Božjega. U hebrejskom je ova metafora lijepa zato što je Jerušalaim ženskog roda. Za židovskog vjernika Jeruzalem je bio i ostaje majka zbog Božje prisutnosti u svetom gradu. "Kao što mati tješi sina, tako ću i ja vas utješiti – utješit će se u Jeruzalemu!" Ovdje se Bog uspoređuje s majkom koja goji i tješi svoju uciviljenu djecu. Božje kraljevstvo donosi sveopći mir, ljubav i zadovoljstvo među narodima. Ova prorokova propovijed je starozavjetna podloga za nastup kraljevstva Božjega u djelima i riječima Isusa.

Drugo čitanje (Gal 6,14-18)

Ovo je zaključni dio Pavlove poslanice Galaćanima kao crkvenoj zajednici sastavljenoj pretežno od obraćenih pogana. Obraćene Židove koji su se pred obraćenicima poganskog porijekla hvastali svojim obrezanjem, podsjeća apostol da nije važno obrezanje ili neobrezanje nego novo stvorenje u Kristu. Novi stovori postajemo krštenjem i vjerom u Krista sveopćeg Spasitelja. Sve krštenike Pavao naziva "Izraelom Božjim" te na njih zaziva Božji mir i milosrđe.

Približilo vam se kraljevstvo Božje (Lk 10,1-12.17-20)

Luka jedini među četvoricom evanđelista donosi zgodu kada Isus šalje sedamdeset dvojicu učenika, koji su različiti od dvanaestorice apostola, da propovijedaju isto što i on: "Približilo vam se kraljevstvo Božje" (usp. Lk 4,43; 6,20; 8,1; 9,11; 11,20; 12,31; 16,16; 17, 21 i dr). Ova sedamdeset dvojica imaju propovijedati isto što i dvanaestorica apostola. Dapače, Isusove upute ovoj skupini njegovih povijesnih svjedoka su skoro doslovno ponavljanje uputa apostolima pred galilejsko poslanje (usp. Lk 9,1-6). Broj 72 podsjeća na popis naroda iz Postanka 10,2-31 prema Septuaginti. Oni su stoga simbol buduće evangelizacije pogana i Židova dijaspore. Luka kaže: "Posla ih po dva pred sobom u svaki gradi i svako selo kamo je kanio doći". Dvojica su vjerodostojni svjedoci i trebaju propovijedati Isusa a ne sebe. Luka je teolog Isusa sveopćeg Spasitelja i zato je u ovom slanju gledao strane narode i gradove kojima će dolaziti propovjednici Isusova pokreta.

Isus traži da njegovi svjedoci svojim načinom odijevanja, putovanja, odsjedanja i ponašanja usmjeravaju ljude na duhovne vrijednosti. Oni trebaju biti lagano opremljeni i zadovoljno sa skromnim smještajem; nuditi nadu i iscjeljenje, a ne osudu; navješćivati i davati mir Božji. Pri propovijedanju kraljevstva Božjega, ne smiju ustuknuti pred teškoćama; trebaju postupati žurno, poput žetelaca koji znaju da im je posao ubiranja roda hitan. U tom smislu zabrana pozdravljanja na putu nije poziv na kršenje pravila uljudnog ponašanja nego izraz hitnosti zadaće. Izbjegavanje suvišnog zadržavanja i zadovoljstvo s ponuđenom hranom i smještajem trebaju služiti glavnoj zadaći: naviještanje kraljevstva Božjega. "Približilo vam se kraljevstvo Božje!" Ovo uključuje osobno podlaganje volji Božjoj s Isusom te uvjerenje da podlaganjem Božjem spasenju idemo sigurnim putem prema osobnoj i zajedničkoj sreći. Zauzetost propovjednika za kraljevstvo Božje

treba biti slična žeteocima koji znaju da urod trebaju prikupiti prije nego se raspe po njivi ili ga nevrjeme upropasti.

Uspjeh propovijedanja ovisit će ne samo od suradnje navjestitelja koji se trude oko vjerodostojnog svjedočenja nego i od njihove molitve: "U koju god kuću uđete, najprije recite: 'Mir kući ovoj!' To je molitva za slušatelje koja pretpostavlja i traži suradnju propovjednika. Isus koji se osjećao od Oca poslanim sada šalje druge kao svoje glasnike da njegovom snagom uključuju ljude u Božje kraljevstvo. Kad su se propovjednici vratili te izrazili oduševljenje što snagom Isusova imena izgone iz bolesnika zle duhove, Isus uzvraća da je vidio Sotonu kako poput munje pada s neba te da ih je on štitio od nevolja u misionarskom djelovanju. On ih je poslao i oni su se mogli sučeliti sa Zlim i s očitovanjem zla u životima ljudi. Bitka između dobra i zla odvija se sada, ali je pobjeda svjedoka dobra moguća samo snagom Isusova imena. Uza sve to, učenici se trebaju radovati ne prvenstveno onome što je Bog po njima izveo nego što čini u njima uz uvjet da i dalje slijede Učitelja. Sam Bog je imena Isusovih učenika zapisao u knjigu života. Ova slika o popisu kraljevih ljudi uzeta je iz ondašnje kulture u kojoj su države ili gradovi popisivali imena svojih državljana ili građana. Ako učenici nastave s Isusom put u Jeruzalem te ustraju uz rassetog i uskrsnulog učitelja, Bog im sprema nebesku slavu.

Kao što su Isusovi povijesni učenici bili poslani da propovijedaju kraljevstvo Božje i donose mir Kristov svima koje susreću, tako smo i mi poslani, svaki u svom životnom krugu. Kad smo se vjerom otvorili riječi Božjoj, ne trebamo posebnu teološku formaciju da bismo tu riječ svjedočki živjeli. Dovoljno je omogućivati da dobrota Božja odsijeva iz našega života. Kao što sv. Pavao kaže krštenim Rimljanima koji su raspravljali o čistim i nečistim jelima: "Kraljevstvo Božje nije jelo i piće, nego pravednost, mir i radost u Duhu Svetome. Da, tko tako Kristu služi, mio je Bogu i cijene ga ljudi" (Rim 14,17-18). Gospodin Isus treba nas svoje vjernike da djelo spasenja vodi naprijed u povijesnom svijetu; po nama ljudi našega vremena doživljavaju i sude Krista Gospodina. Svaki dan je dan Božje žetve. Na svakom mjestu možemo činiti "nešto lijepo za Boga" kako je govorila bl. Terezija iz Kalkute. Ne bismo trebali bespomoćno čekati pojavu Božjeg mira i vladavine a da ne činimo osobno dio svete zadaće koji možemo učiniti. Dijeliti s drugima dar Božjega kraljevstva možemo tako što ćemo svjedočiti da nas kao pojedince i zajednicu odanost Bogu čini sretnima i sigurnima.

MOLITVA VJERNIKA NA 14. NEDJELJU U GODINI C

Svećenik:

Vjerom i srcem povezani sa svima koji zajedno s nama putuju prema kraljevstvu Božjemu, uputimo svoje zajedničke prošnje.

Čitač:

- Za biskupe, svećenike i članove redovničkih zajednica u Crkvi: da svojom jednostavnošću, unutarnjim mirom i zauzetim pastoralnim djelovanjem radosno propovijedaju kraljevstvo Božje, molimo te...
- Za države i narode svijeta: da ih Bog blagoslovi pravednim mirom i potrebnim blagostanjem, molimo te...
- Za sve koji putuju radi posla, školovanja, godišnjeg odmora ili pohađanja rodbine i prijatelja: da ih čuvaš na njihovim putovanjima, molimo te...
- Za župske zajednice u našoj biskupiji: da u liturgijskim činima, svjedočkom djelovanju i karitativnom pomaganju pokazuju ljepotu Božjega kraljevstva, molimo te...
- Za sve koji su žrtve bolesti, progona ili droga: da u iscjeliteljskoj ljubavi Božjoj nađu snagu i utjehu, molimo te...
- Za sve koji su preminuli u miru Kristovu: da s njime uskrsnu na novi život, molimo te...

Svećenik:

Usliši naše prošnje, svemogući Bože, i budi uz nas na našem životnom putovanju. Upravljaj naše korake u svom miru i rasvjetluj naše staze, dok kao pojedinci i zajednica putujemo prema radosti tvoga kraljevstva, gdje ti živiš i kraljuješ uvijek vjekova. Amen